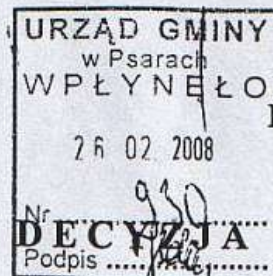

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
ul. Jagiellońska 23
40-032 KATOWICE

Katowice dnia 15 lutego 2008 roku

SKO-UL/426/26/374/08

Na podstawie art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego /Dz. U nr 98, poz. 1071 jedn. tekst z 2000 roku z późn. zm./, art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U nr 80, poz. 717 z późn. zm./, art. 1, 2, 17 i 18 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych /jedn. tekst z 2002 roku Dz. U nr 79, poz. 856 z późn. zm./, po rozpatrzeniu odwołania Państwa Elżbiety, Jana i Józefa Lorenców, Stanisława Jakóbczyk, Kazimierzy Wachowskiej, Wacławy Popczyk, Urszuli Wacławczyk, Krzysztofa i Aurelii Pawełczyków od decyzji Wójta Gminy Psary z dnia 4 grudnia 2007 roku znak PP.7335/2/07 w przedmiocie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego polegającej na budowie wielotorowej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć (NN) na działkach w Gminie Będzin obr. Łagisza, w Gminie Psary obr. Sarnów, Preczów, Malinowice, w Gminie Mierzęcice obr. Toporowice, w Gminie Siewierz obr. Warężyn

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie :

Przewodnicząca Składu Orzekającego (spr.)	- Małgorzata Chłopicka-Litewska
Członkowie	- Teresa Pielesz-Patyna
	- Zenon Goik

na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 lutego 2008 roku

orzekło

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

UZASADNIENIE

Wójt Gminy Psary działając na wniosek z dnia 23 maja 2007 roku pełnomocnika inwestora Południowego Koncernu Energetycznego SA /PKE SA/ z siedzibą w Katowicach, zaskarżoną decyzją ustalił lokalizację opisanej na wstępie inwestycji celu publicznego. Łączna długość projektowanej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć /NN/ wyniesie 8026 m, z czego najdłuższy odcinek znajduje się w granicach Gminy Psary. Z tych względów, a także w związku z objęciem zamiarem inwestycyjnym obszaru kilku gmin, na podstawie art. 51 ust. 3 ustawy decyzję w sprawie podjął - po dokonaniu stosownych porozumień – Wójt Gminy Psary. Organ pierwszej instancji wydał tę decyzję na podstawie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z uwagi na brak planów zagospodarowania przestrzennego dla terenu inwestycji. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności bowiem według oświadczenia inwestora przedmiotowa inwestycja ma na celu dostosowanie w jak najkrótszym czasie technologii mocy wytwórczych Elektrowni Łagisza do wymogów

Unii Europejskiej i stanowi ważki element zapewnienia Krajowi bezpieczeństwa energetycznego.

W sprawie uzyskano uzgodnienia wymagane treścią art. 53 ust. 4 ustawy. W wyniku wszczęcia postępowania w sprawie, powiadomiono w sposób określony przepisami ustawy strony postępowania, zaś pochodzące od tychże stron wnioski dotyczące przebiegu linii „przekazano inwestorowi do uwzględnienia w dalszym postępowaniu”.

Zaskarżoną decyzją umorzono także postępowanie w sprawie dotyczące wyszczególnionych działek w Gminie Będzin, w Gminie Siewierz oraz w Gminie Psary w związku z faktem, iż znajdują się one w granicach obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Będzin, a także w terenach zamkniętych, gdzie inwestycje lokalizowane są na podstawie przepisów odrębnych - oraz w związku z korektą trasy przedsięwzięcia.

Odwołanie od decyzji wnieśli Elżbieta, Jan i Józef Lorencowie, Stanisław Jakóbczyk, Kazimiera Wachowska, Wacława Popczyk, Urszula Wacławczyk, Krzysztof i Aurelia Pawełczykowie. Są właścicielami nieruchomości, na których lokalizowana będzie projektowana linia. Zarzucają, iż w toku postępowania naruszono szereg przepisów prawa formalnego, poczynając od nieprawidłowego zawiadomienia o czynnościach podejmowanych w sprawie, poprzez niezapewnienie uczestniczenia w trakcie postępowań przed organami uzgadniającymi, a także niedoręczenie postanowień, którymi na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy uzgadniano zaskarżoną decyzję. Kwestionują także niedoręczenie wraz z zaskarżoną decyzją załączników stanowiących jej część integralną. Podnoszą, że nie podjęto w sprawie żadnych czynności mających na celu wybór optymalnej trasy dla projektowanej linii. Wszelkie zgłaszane w tej kwestii wnioski organ pierwszej instancji bez ich merytorycznego rozpatrzenia, przekazywał inwestorowi pozostawiając je do jednostronnej oceny. W sprawie nie wykonano i nie przedstawiono raportu oddziaływania na środowisko, tym samym nie zbadano wpływu zamierzenia na środowisko. Nie przedstawiono też żadnych propozycji odnośnie należnego odszkodowania za zajęte działki. Odwołujący się kwestionują ponadto nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Uważają, że nieprawidłowości powyższe wskazują na nie wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy oraz brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, co skutkować powinno uchynieniem zaskarżonej decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło co następuje :
odwołania zasługują na uwzględnienie bowiem Kolegium podziela opinię odwołujących się, iż organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie z naruszeniem art. 7 i art. 77 Kpa co oznacza, że wbrew obowiązkowi określonymu w tych normach prawnych nie podjął wszelkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, a przede wszystkim nie zebrał i nie rozpatrzył w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego w sprawie. Dopuszczono też w niej do zaistnienia nieprawidłowości.

W szczególności polegają one na pozbawieniu stron możliwości uczestniczenia w postępowaniu uzgadniającym zaskarżoną decyzję w trybie art. 106 Kpa w związku z art. 53 ust. 4 ustawy. W postępowaniach tych poza inwestorem nie brała udziału żadna ze stron, a zatem pozbawiono je możliwości skorzystania ze środków odwoławczych /zażalenia/. Podjęte w sprawie postanowienia uzgadniające nie zostały zatem zweryfikowane w postępowaniu instancyjnym. A więc zaskarżonej decyzji nie uzgodniono w sposób dyktowany obowiązującym prawem. Z drugiej strony jednak postanowienia uzgadniające stały się ostateczne, zaś ich ewentualne wzruszenie możliwe byłoby w trybie art. 145 § 1 pkt 4 Kpa na wniosek stron złożony w terminie określonym w art. 148 § 2 Kpa. Podkreślić też należy, iż omawiany powyżej zarzut nie dotyczy postanowienia uzgadniającego z dnia 23 lipca 2007

roku znak WGNiL.I.6012-146-1/07 Starosty Będzińskiego w przedmiocie zobowiązania do wyłączenia gruntów z produkcji rolnej.

Zasadny jest też zarzut, iż w sprawie nie podjęto żadnych czynności w celu zbadania możliwości zmiany przebiegu inwestycji tym bardziej, że składane wnioski wskazywały na alternatywną trasę, wyrządzającą stosunkowo mniej szkód dla właścicieli i posiadaczy nieruchomości. Przekazanie tych wniosków „inwestorowi do uwzględnienia w dalszym postępowaniu” byłoby akceptowalne pod warunkiem jednakże, iż organ ustaliłby, czy i w jaki sposób wnioski te uwzględniono, a jeśli tego nie uczyniono, to z jakich powodów.

Zbadania tych kwestii całkowicie zaniechano.

Nie uzasadniono również nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 108 § 1 Kpa. Należy tu mieć na uwadze, że wykonanie decyzji nieostatecznej ma charakter wyjątkowy i dlatego przesłanki nadania jej rygoru natychmiastowej wykonalności muszą być poddawane wykładni ścieśniającej, a nie rozszerzającej, jak w przedmiotowym przypadku. Nadto przepis ten stanowi, że decyzji „może być nadany” ten rygor co oznacza, iż organ rozstrzyga te kwestie na zasadzie uznania. Konieczność niezwłocznego działania w sprawie wynikać by musiała jednak z zagrożenia, jakie zwłoka w wykonaniu decyzji stanowiłaby dla dóbr chronionych, w tym przypadku bezpieczeństwa energetycznego Kraju. Zagrożenie to ponadto musi być realne, a nie może być tylko teoretycznie prawdopodobne. Dla konieczności dostosowania systemu energetycznego do norm unijnych - podobnie jak to się dzieje w innych dziedzinach gospodarki narodowej - są przyjęte normy czasowe i nie jest dla tych działań wymagana natychmiastowa wykonalność. W żadnym razie zatem nie można w przedmiotowej sprawie dopatrzeć się znamion stanu nagłej konieczności uzasadniającego zastosowanie art. 108 Kpa.

W kwestii pozostałych zarzutów dotyczących doręczania pism i zapewnienia stronom możliwości uczestniczenia w postępowaniu organ pierwszej instancji złożył dodatkowe wyjaśnienia podkreślając, że zgodnie z art. 10 Kpa strony miały możliwość zapoznania się z pełną dokumentacją w sprawie, której doręczenie każdemu z osobna z przyczyn technicznych i ekonomicznych jest utrudnione. Należy też mieć na uwadze, iż przedmiot wpływu planowanej inwestycji na środowisko przekracza zakres niniejszego postępowania. Zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym wpływ ten stosownie do przepisów Prawa ochrony środowiska badany będzie w odrębnym postępowaniu. W odrębnym też postępowaniu - ponownie rozpatrując sprawę - należy umorzyć postępowanie dla tych partii zamierzenia, dla których ustalanie lokalizacji jest bezprzedmiotowe.

W świetle poczynionych ustaleń w ponownie przeprowadzonym postępowaniu należy rozważyć potrzebę zarządzenia rozprawy administracyjnej, w szczególności w zakresie zbadania składanych wniosków dotyczących przebiegu trasy projektowanej linii i jej ewentualnej zmiany lub korekty. Wyjaśnienie powyższych okoliczności jest istotne dla sprawy, a zatem Kolegium na podstawie art. 138 § 2 Kpa orzekło jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna.

Stosownie do art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi /Dz. U nr 153, poz. 1270/ na decyzję przysługuje prawo wniesienia skargi – za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, Katowice ul. Jagiellońska 25 - do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, art. 47 i art. 57 § 1 w/w ustawy.

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
mgr Małgorzata Chłopicka-Litewska

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
mgr Teresa Piłchowska-Patyna

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
mgr Zenon Gołk